

Comparing the Effects of Cognitive-Behavioral Therapy and Mindfulness Treatment on Depressive Symptoms in Students with Suicidal Ideation

Babaei Z¹, *Mansoobifar M², Sabet M³, Borjali M⁴, Mashayekh M²

Author Address

1. PhD Student in General Psychology, Department of Psychology, Karaj Branch, Islamic Azad University, Karaj, Iran;
2. Assistant Professor, Department of Psychology, Karaj Branch, Islamic Azad University, Karaj, Iran;
3. Assistant Professor, Department of Psychology, Roudehen Branch, Islamic Azad University, Roudehen, Iran;
4. Assistant Professor, Department of Clinical Psychology, Faculty of Psychology and Educational Sciences, Kharazmi University, Tehran, Iran.

* Corresponding author's email: mohsen.mansoobifar@kiaui.ac.ir

Received: 2021 February 1; Accepted: 2021 February 16

Abstract

Background & Objectives: Suicide occurs in all age groups and is among the causes of death in individuals, aged 15–29 years. Suicide is a complex and multi-causal behavior, i.e., among the preparations for suicide. Numerous attempts were made to identify the risk factors leading to suicidal ideation or suicide attempt for its understanding and prevention. Cognitive-Behavioral Therapy (CBT) is a suitable option to treat depression based on the information processing theory, which assumes that cognitions (including thoughts, images, & the perceptions of events, assumptions, & beliefs) have a direct causal relationship with emotional and behavioral responses. Considering the relative success of CBT in treating depression and the prevalence and consequences of this disorder, it is of high importance to find newer treatment options, especially in suicidal adolescents. The current study aimed to evaluate the effects of CBT and Mindfulness Treatment (MT) on depressive symptoms in students with suicidal ideation.

Methods: This was a quasi-experimental study with a pretest-posttest and a control group design. The statistical population of this study included all students in Savojbolagh City, Iran, in 2019; among whom, 60 eligible volunteers were included in the study based on the cut-off point of Beck Scale for Suicide Ideation (SSI; Beck et al., 1979) (cut off scores: 5–10). They were randomly divided into the experimental groups of CBT and MT, and a control group (n=20/group). The inclusion criteria of the study were obtaining a score higher than the cutoff point in the SSI, no diagnosis of bipolar disorder, borderline personality disorder, and history of drug use, no concomitant use of psychological services, no chronic physical illness, including thyroid, diabetes, and cancer, and biopsychological defects. Exclusion criteria were absence from 2 training sessions. The study subjects completed Beck Depression Inventory (Beck et al., 1961) at pretest and posttest. Moreover, 6 CBT sessions were performed based on Leahy's intervention protocol (2017) and 6 MT sessions based on Burdick intervention protocol (2014); these sessions were held for 90 minutes for 2 experimental groups. No intervention was provided to the control group. Descriptive statistics (frequency, percentage, mean, & standard deviation) as well as inferential statistics, including Chi-squared test, Kruskal-Wallis test, Analysis of Covariance (ANCOVA), and Bonferroni post hoc test were used to analyze the obtained data in SPSS at the significance level of 0.05.

Results: The obtained results indicated that after removing the pretest effect for depression, there was a significant difference in the posttest between the study groups ($p<0.001$). Besides, CBT ($p<0.001$) and MT ($p<0.001$) for the experimental groups reduced depression, compared to the control group; however, there was no significant difference between the provided interventions ($p=0.480$).

Conclusion: According to the present study results, CBT and MT were effective in the treatment of depressive symptoms among students with suicidal ideation; there was no significant difference between these interventions.

Keywords: Depression, Mindfulness treatment, Cognitive-Behavioral therapy, Students.

مقایسه اثربخشی درمان شناختی رفتاری و درمان ذهن آگاهی بر نشانه‌های افسردگی در دانش‌آموزان دارای افکار خودکشی

زینب بابایی^۱، *محسن منصوبی‌فر^۲، مهرداد ثابت^۳، محمود برجعلی^۴، مریم مشایخ^۲

توضیحات نویسندگان

۱. دانشجوی دکتری روان‌شناسی عمومی، گروه روان‌شناسی، واحد کرج، دانشگاه آزاد اسلامی، کرج، ایران؛
۲. استادیار گروه روان‌شناسی، واحد کرج، دانشگاه آزاد اسلامی، کرج، ایران؛
۳. استادیار گروه روان‌شناسی، واحد رودهن، دانشگاه آزاد اسلامی، رودهن، ایران؛
۴. استادیار گروه روان‌شناسی بالینی، دانشکده روان‌شناسی و علوم تربیتی، دانشگاه خوارزمی، تهران، ایران.

*رایانامه نویسنده مسئول: mohsen.mansoubifar@kiau.ac.ir

تاریخ دریافت: ۱۳ بهمن ۱۳۹۹؛ تاریخ پذیرش: ۲۸ اسفند ۱۳۹۹

چکیده

زمینه و هدف: افسردگی اختلالی چندبعدی و چندعلیتی است که ازجمله پیش‌آمادگی‌های خودکشی به‌شمار می‌آید. هدف پژوهش حاضر مقایسه اثربخشی درمان شناختی رفتاری و درمان ذهن آگاهی بر نشانه‌های افسردگی در دانش‌آموزان دارای افکار خودکشی بود.

روش بررسی: روش پژوهش حاضر، نیمه‌آزمایشی با طرح پیش‌آزمون و پس‌آزمون با گروه گواه بود. جامعه آماری پژوهش را تمام دانش‌آموزان شهر ساوجبلاغ در سال ۱۳۹۸ تشکیل دادند. از میان آن‌ها تعداد شصت نفر داوطلب واجد شرایط براساس خط برش مقیاس افکار خودکشی بک (بک و همکاران، ۱۹۷۹) وارد مطالعه شدند. سپس در دو گروه آزمایش درمان شناختی رفتاری و درمان ذهن آگاهی و یک‌گروه گواه (هر گروه بیست نفر) به‌صورت تصادفی قرار گرفتند. آزمودنی‌ها برای پیش‌آزمون و پس‌آزمون به پرسشنامه افسردگی بک (بک و همکاران، ۱۹۶۱) پاسخ دادند. شش جلسه درمان شناختی رفتاری براساس پروتکل مداخله‌ای لیپی (۲۰۱۷) و شش جلسه درمان ذهن آگاهی براساس پروتکل مداخله‌ای بوردیک (۲۰۱۴) هر کدام به‌مدت زمان جلسه‌ای نود دقیقه برای دو گروه آزمایش برگزار شد. برای تحلیل داده‌ها، آزمون خی‌دو، آزمون کراسکال والیس، روش تحلیل کوواریانس و آزمون تعقیبی بونفرونی در نرم‌افزار SPSS نسخه ۲۴ به‌کار رفت. سطح معناداری همه آزمون‌ها ۰/۰۵ در نظر گرفته شد.

یافته‌ها: نتایج نشان داد، پس از حذف اثر پیش‌آزمون برای متغیر افسردگی تفاوت معناداری در پس‌آزمون بین سه گروه (دو گروه آزمایش و یک گروه گواه) وجود داشت ($p < ۰/۰۰۱$). همچنین درمان شناختی رفتاری ($p < ۰/۰۰۱$) و درمان ذهن آگاهی ($p < ۰/۰۰۱$) برای گروه‌های آزمایش موجب کاهش افسردگی درمقایسه با گروه گواه شد؛ اما بین دو نوع درمان تفاوت معناداری وجود نداشت ($p = ۰/۴۸۰$).

نتیجه‌گیری: براساس یافته‌های پژوهش، هر دو درمان شناختی رفتاری و درمان ذهن آگاهی در کاهش افسردگی دانش‌آموزان دارای افکار خودکشی مؤثر هستند. **کلیدواژه‌ها:** افسردگی، درمان ذهن آگاهی، درمان شناختی رفتاری، دانش‌آموزان.

خودکشی^۱، رفتاری واحد را شامل نمی‌شود و به اقدامات و رفتارهای خودکشی‌گرا، قصد و نیت برای خودکشی و افکار خودکشی اشاره دارد؛ همچنین خشمی است که فرد درقبال خود و نه دیگران ابراز می‌دارد (۱). خودکشی در میان تمام گروه‌های سنی وجود دارد؛ اما در حال حاضر یکی از دلایل مرگ‌ومیر افراد ۱۵ تا ۲۹ سال است (۲). خودکشی رفتار پیچیده و چندعلیتی است و تلاش‌های فراوانی برای شناسایی عوامل خطر منجر به اندیشه‌پردازی یا اقدام به خودکشی، با هدف درک و فهم خودکشی و پیشگیری از آن صورت گرفته است؛ با این حال هنوز خودکشی یکی از عوامل عمده مرگ‌ومیر در سراسر جهان است و از میزان آن کاسته نشده است؛ همچنین شناسایی افرادی که دارای عوامل خطر بیشتری برای خودکشی هستند، اهمیت فراوانی دارد. در میان عوامل خطر برای خودکشی، ناامیدی، افسردگی و یأس پیش‌درآمد رفتار خودکشی‌گرا هستند (۳). برای اینکه فردی دچار اختلال افسردگی اساسی^۲ تشخیص داده شود باید، تغییراتی را در وزن، اشتها، خواب و فعالیت خود تجربه کند، از فقدان انرژی و احساس گناه، مشکلاتی در تمرکز و تصمیم‌گیری در رنج باشد و افکار مکرر و عودکننده خودکشی داشته باشد (۴).

نظریه‌های شناختی مرتبط با افسردگی چنین پیشنهاد می‌کنند که نابهنجاری‌هایی در کنترل هیجانی نشئت‌گرفته از سبک‌های شناختی ناکارآمد ازجمله توجه، نشخوار فکری و نقصان در فرایندهای پردازش اطلاعاتی و حافظه در بروز افسردگی نقش دارند (۵). درمان شناختی رفتاری^۳ درمان منتخبی برای افسردگی است که برپایه نظریه پردازش اطلاعات قرار دارد و فرض می‌کند شناخت‌ها (شامل افکار، تصاویر، ادراک فرد از رویدادها، مفروضه‌ها و باورها) رابطه علی مستقیمی با پاسخ‌های هیجانی و رفتاری دارند (۶). برخی از محققان چنین پیشنهاد کرده‌اند که احتمال دارد افزایش کورتیزول^۴ در زمینه بروز افسردگی نقش داشته باشد و درمان‌های روان‌شناختی مانند درمان شناختی رفتاری با تغییر در ریتم ترشح کورتیزول در درمان افسردگی اثربخش است (۷).

بسیاری از افراد دچار افسردگی (حدود ۶۰ درصد)، با استفاده از درمان‌های موجود افسردگی (دارویی یا رفتاری) نتیجه‌ای نمی‌گیرند (۸) یا با عوارض جانبی درمان و تأخیر در پاسخ‌دهی به درمان مواجه هستند (۹) یا پس از قطع درمان دچار عود بیماری می‌شوند. در نهایت اینکه برخی از بیماران به یکی از درمان‌ها بهتر از دیگری پاسخ می‌دهند (۱۰). در این راستا، محمدپور و همکاران چنین پیشنهاد کردند که هر دو روش دارودرمانی و شناخت‌درمانی بر کاهش افسردگی بیماران اثربخش‌اند؛ باوجوداین، درمان دارویی در کاهش علائم افسردگی درمقایسه با درمان شناختی کارآمدتر است، اما اثرات روش شناخت‌درمانی در طول زمان ماندگارتر است (۱۱). در فراتحلیلی که آقائی و جمالی روی این دو نوع مداخله انجام دادند، نتایج نشان داد میزان اندازه اثر هر دو درمان شناختی و دارودرمانی در درمان افسردگی

در حد متوسط است (۱۲).

افراد افسرده درمقایسه با دیگران ذهن‌آگاهی ضعیف‌تری از خود نشان می‌دهند؛ از این جهت درمان‌های مبتنی بر ذهن‌آگاهی^۵ می‌توانند موجب تسهیل روند درمان بیماران افسرده و نیز بهبود نشانه‌های آن‌ها شوند (۱۳). ذهن‌آگاهی، آگاهی از لحظه حاضر و بدون قضاوت است. این آگاهی به محیط اطراف، افکار و احساسات شخص منتهی می‌شود، بدون اینکه هیچ چیز را تثبیت کند یا اینکه آن را خوب یا بد تلقی کند؛ بنابراین، ذهن‌آگاهی تنظیم ارزیابی‌های شناختی و مشاهده عینی تجربیات را نیز به همراه دارد (۱۴). علاوه براین، ذهن‌آگاهی امکان مقابله سازگارتر و مدیریت محرک‌های نامطلوب را فراهم می‌آورد. افرادی که از ذهن‌آگاهی بیشتری برخوردار هستند، خودتنظیمی هیجانی و رفتاری بهتری را گزارش می‌کنند و درقبال خود شفقت بیشتری نشان می‌دهند (۱۵). ذهن‌آگاهی مثبت با افزایش خودشفقت‌ورزی می‌تواند راهبرد تنظیم هیجان در نظر گرفته شود که طی آن از تجربه هیجان‌های دردآور و ناگوار ممانعت نمی‌شود (۱۶)؛ بلکه تلاش می‌شود بسیار مهربانانه با احساسات و هیجان‌ها به همان صورتی که هستند برخورد شود و پذیرفته شوند؛ در چنین شرایطی است که احساسات منفی جای خود را به احساسات مثبت می‌دهند و فرد قادر خواهد بود از راهبردهای مقابله‌ای سازنده و جدید استفاده کند (۱۷)؛ بدین ترتیب در این فرایند فرد با تمرین توجه (۱۸) و با به چالش کشیدن محتوای افکار و هیجان‌های خود بر مشکلاتش فایز می‌آید (۱۹). در این راستا، شایگان‌فر شناخت‌درمانی مبتنی بر ذهن‌آگاهی^۶ را درمانی مؤثر در کاهش افکار خودکشی دانش‌آموزان مبتلا به اختلال افسردگی معرفی کرد (۲۰). نتایج پژوهش حناساب‌زاده اصفهانی و همکاران حاکی از اثربخشی شناخت‌درمانی مبتنی بر ذهن‌آگاهی بر بیماران افسرده خودکشی‌گرا بود (۲۱). فکمن و همکاران به اثربخشی شناخت‌درمانی مبتنی بر ذهن‌آگاهی بر افکار خودکشی بیماران مبتلا به افسردگی عودکننده اشاره داشتند (۲۲).

با نگاهی بر آنچه مرور شد می‌توان گفت، افسردگی اختلالی چندبعدی و چندعلیتی است که ازجمله پیش‌آمدگی‌های خودکشی به‌شمار می‌آید. در این میان رویکرد درمان شناختی رفتاری با تأکید بر افکار فرد افسرده و تمرکز بر شیوه تفکر او تلاش می‌کند با ایجاد تغییراتی در نگرش فرد و شیوه تفکر وی، او را از دام افسردگی برهاند؛ باین‌حال، با درنظرگرفتن موفقیت نسبی درمان شناختی رفتاری در درمان افسردگی و شیوع و پیامدهای این اختلال، جست‌وجوی گزینه‌های جدیدتر در درمان به‌ویژه در نوجوانان خودکشی‌گرا حائز اهمیت است؛ بنابراین، در این زمینه خلأ پژوهشی مشاهده می‌شود و بر اهمیت و ضرورت انجام پژوهش حاضر می‌افزاید؛ ازاین‌رو هدف پژوهش حاضر مقایسه اثربخشی درمان شناختی رفتاری و ذهن‌آگاهی بر نشانه‌های افسردگی در دانش‌آموزان دارای افکار خودکشی بود.

4. Cortisol

5. Mindfulness

6. Mindfulness-Based Cognitive Therapy

1. Suicide

2. Major Depressive Disorder

3. Cognitive Behavioral Therapy (CBT)

۲ روش بررسی

سال ۱۹۶۱ ساخته شد (۲۵). این پرسشنامه شامل ۲۱ گویه است که از پاسخ‌دهندگان خواسته می‌شود، شدت نشانه‌ها را براساس گروه جملات در طیف لیکرتی چهاردرجه‌ای از صفر تا ۳ درجه‌بندی کنند. نمره بیشتر در این ابزار حاکی از افسردگی بیشتر است (۲۵). بک و همکاران برای پرسشنامه ضریب اسپیرمن-براون را ۰/۹۳ و همبستگی ابزار را با درجه‌بندی‌های بالینی برابر با ۰/۶۶ به دست آوردند (۲۵). حمیدی و همکاران برای این ابزار ضریب آلفای کرونباخ را ۰/۹۳ و همبستگی آن را با پرسشنامه سلامت عمومی برابر با ۰/۸ به عنوان شاخصی از روایی همگرا گزارش کردند (۲۶).

- مقیاس افکار خودکشی بک: مقیاس افکار خودکشی توسط بک و همکاران در سال ۱۹۷۹ برای سنجش میزان مستعدبودن فرد به خودکشی ساخته شد (۲۴). این مقیاس شامل نوزده گویه است که شدت نشانه‌ها براساس گروه جملات در طیف لیکرتی سه‌درجه‌ای از صفر تا ۲ نمره‌گذاری می‌شود. نمره بیشتر در ابزار حاکی از افکار خودکشی بیشتر است (۲۴). بک و همکاران برای این ابزار ضریب آلفای کرونباخ را ۰/۹۶ به دست آوردند؛ همچنین همبستگی ابزار را با مقیاس افسردگی بک در بیماران سرپایی و بستری به ترتیب ۰/۶۲ و ۰/۵۳ و همبستگی این ابزار را با مقیاس ناامیدی بک در بیماران سرپایی و بستری به ترتیب ۰/۷۵ و ۰/۶۴ گزارش کردند (۲۷). اصفهانی و همکاران برای این ابزار ضریب آلفای کرونباخ را ۰/۸۲ به دست آوردند؛ همچنین همبستگی این ابزار را با خرده‌مقیاس افسردگی سیاهه تجدیدنظرشده نشانه‌های روانی-۲۹۰ در نمونه‌هایی شامل ۵۳۵ نفر و ۵۱ نفر به ترتیب برابر با ۰/۵۷ و ۰/۵۰ عنوان کردند (۲۸).

- درمان شناختی-رفتاری: درمان شناختی-رفتاری در شش جلسه نود دقیقه‌ای براساس پروتکل مداخله‌ای لیهی اجرا شد (۲۹). خلاصه‌ای از این درمان در جدول ۱ ارائه شده است. برای بررسی اعتبار بسته درمان شناختی-رفتاری از روایی محتوایی و نظر پنج نفر از اساتید هیئت علمی دانشگاه استفاده شد که حاکی از اعتبار بسته مدنظر بود.

روش این پژوهش از نوع نیمه‌آزمایشی با طرح پیش‌آزمون و پس‌آزمون با گروه گواه بود. جامعه آماری پژوهش را تمام دانش‌آموزان شهر ساوجبلاغ در سال ۱۳۹۸ تشکیل دادند. طبق برآورد آموزش و پرورش شهر کرج تعداد دانش‌آموزان این ناحیه سی هزار نفر بود. مورگان و وورهیس حداقل حجم نمونه را برای پژوهش‌های آزمایشی پانزده نفر در هر گروه پیشنهاد کردند (۲۳): از این رو به پرونده دانش‌آموزان در مرکز مشاوره آموزش و پرورش مراجعه شد و از آن‌ها برای شرکت در پژوهش دعوت شد. در ادامه از میان سیصد نفر که در مرحله اولیه اعلام آمادگی کردند، شصت نفر واجد شرایط با رضایت آگاهانه براساس پنج سؤال غربالگری نخست مقیاس افکار خودکشی بک^۱ (۲۴) وارد مطالعه شدند. سپس در دو گروه آزمایش درمان شناختی-رفتاری و درمان ذهن‌آگاهی و یک گروه گواه به صورت تصادفی قرار گرفتند. در مقیاس افکار خودکشی بک، دامنه نمرات خط برش ۵ تا ۱۰ است. ملاک‌های ورود دانش‌آموزان به پژوهش شامل نمره بیشتر از خط برش در مقیاس افکار خودکشی بک، نبود تشخیص اختلال دوقطبی، اختلال شخصیت مرزی و وجود سابقه مصرف داروها، استفاده نکردن هم‌زمان بیمار از خدمات روان‌شناسی و مبتلانی نبودن به بیماری‌های جسمانی مزمن از جمله تیروئید، دیابت، سرطان و عقب‌ماندگی ذهنی و جسمی بود. معیارهای خروج دانش‌آموزان از پژوهش نیز شرکت نکردن در جلسات آموزشی به مدت دو جلسه در نظر گرفته شد. در پژوهش حاضر اخلاق پژوهش شامل رضایت آگاهانه شرکت‌کنندگان از شرکت در پژوهش، محرمانه ماندن و رازداری رعایت شد. دانش‌آموزان به صورت شفاهی رضایت خود را اعلام داشتند و برای اعلام رضایت کتبی فرم رضایت آگاهانه پیش از ورود دانش‌آموزان به پژوهش به آن‌ها ارائه شد که در منزل والدینشان به آن پاسخ دهند.

ابزارها و برنامه‌های درمانی زیر در این پژوهش به کار رفت.

- پرسشنامه افسردگی بک^۲: پرسشنامه افسردگی بک و همکاران در

جدول ۱. خلاصه جلسات درمان شناختی-رفتاری

جلسه	هدف	محتوا
اول	معارفه اولیه، تبیین و توضیح اهداف درمان	معرفی، ارائه اطلاعات پایه درباره روان‌درمانی شناختی-رفتاری، بیان قوانین و اصول جلسات درمان، انجام تکلیف به صورت تمرینی به منظور آشنایی بیشتر اعضای گروه برای انجام تکلیف به وجود آوردن احساس‌ها و رفتار توسط افکار و چگونگی کاهش یا افزایش احساس‌ها از طریق افکار، استفاده از تکنیک‌هایی نظیر ABC (طبق تکنیک ABC واقعه‌ای یکسان به افکار متفاوتی منجر می‌شود که این افکار می‌توانند احساس‌ها و رفتارهای مختلفی را به وجود بیاورند و می‌توان با مقایسه واقعیت‌ها به درستی یا نادرستی فکر خود پی برد)، درجه‌بندی هیجان و میزان اعتقاد به فکر، جست‌وجوی نوسان در باورهای خاص و مقایسه مزایا و معایب، بیان تفاوت افکار، احساسات و رفتار استفاده از تکنیک‌هایی نظیر تمایز فکر از واقعیت، توضیح درباره سبک‌های ناکارآمد تفکر و افکار خودآیند، بیان خطاهای شناختی معمول، استفاده از تکنیک‌هایی نظیر شناسایی تحریف‌های شناختی مانند شخصی‌سازی، توزیع کاربرد بازسازی افکار
دوم	توضیح درباره ارتباط افکار، احساس و رفتار	
سوم	توضیح چهار گام اصلی برای بازسازی افکار	مقایسه و توضیح درباره تکلیف جلسه قبل، توضیح درباره شناسایی افکار با استفاده از

3. Symptom Checklist-90-R (SCL-90-R)

1. Beck Scale for Suicide Ideation

2. Beck Depression Inventory

تکنیک‌هایی نظیر چالش با تفکر بایباندیشی، شناسایی باورهای شرطی و مقایسه نظام ارزشی، ارزیابی افکار با استفاده از تکنیک‌هایی نظیر پیکان رو به پایین، تغییر افکار، تعیین اثرات افکار اصلاح‌شده با استفاده از تکنیک‌هایی نظیر تعریف واژه‌ها، مقایسه شواهد، ایفای نقش هر دو جنبه فکر، توزیع مجدد کاربرد بازسازی افکار		
چهارم	مقایسه زنجیره علت، پاسخ، پیامد	مقایسه تکلیف جلسه قبل، توضیح درباره چگونگی قرارگیری پیامدها در زنجیره رفتاری بزرگ‌تر، بیان راهبردهایی برای شکستن زنجیره مخرب در این جلسات با استفاده از تکنیک‌هایی نظیر توالی فکر، مقایسه نوسان‌های رفتار در موقعیت‌های مختلف و تغییر افکار منفی از طریق تغییر رفتار
پنجم	برنامه‌ریزی برای پیشگیری از عود	مقایسه تکلیف جلسه قبل، بیان ضرورت تمرین مهارت‌های کسب‌شده در طول جلسات، ارزیابی پیشرفت کار و مهارت‌های کسب‌شده
ششم	بازنگری کلی مطالب و اجرای پس‌آزمون	مرور مطالب همه جلسات، اجرای پس‌آزمون

– درمان ذهن‌آگاهی: درمان ذهن‌آگاهی در شش جلسه نود دقیقه‌ای براساس پروتکل مداخله‌ای بوردیک اجرا شد (۳۰). خلاصه‌ای از این درمان در جدول ۲ ارائه شده است. برای بررسی اعتبار بسته درمان

جدول ۲. خلاصه جلسات درمان ذهن‌آگاهی

جلسه	هدف	محتوا
اول	معارفه اولیه، تبیین و توضیح اهداف درمان	الف. توضیح درباره فلسفه برنامه آموزشی و علت آن؛ ب. تعیین قوانین برنامه از جمله تعیین زمان گردهمایی، مدت برنامه، مدت جلسات، نیاز به مشارکت بدون وقفه؛ ج. توصیف نحوه برنامه آموزشی از جمله طرح تکلیف خانه، مشارکت در اجرای نقش و بحث گروهی و قوانین گروه، اجرای پیش‌آزمون. در نظر گرفتن جنبه محرمانه بودن و زندگی شخصی افراد، دعوت افراد به معرفی خود به یکدیگر، تمرین واریسی بدنی، تکلیف استراحتگاه، بحث و تعیین جلسات هفتگی توزیع نوارها و جزوه‌ها
دوم	آموزش تن آرامی	تن آرامی برای دوازده گروه از عضلات شامل ساعد، بازو، عضله پشت، ساق پا، ران‌ها، شکم، سینه، شانه‌ها، گردن، لب، چشم‌ها و پیشانی
سوم	آشنایی نحوه ذهن‌آگاهی تنفس	آموزش تکنیک دم و بازدم همراه آرامش و بدون تفکر درباره چیز دیگر، آموزش تکنیک تماشای تنفس و تکلیف استراحتگاه ذهن‌آگاهی تنفس پیش از خواب. تمرکز بر اعضای بدن و حرکات آن‌ها و جست‌وجوی حس‌های فیزیکی و تکلیف استراحتگاه ذهن‌آگاهی خوردن
چهارم	آموزش توجه به ذهن	آموزش توجه به افکار مثبت و منفی، خوشایند یا ناخوشایند بودن افکار، اجازه ورود دادن به افکار منفی و مثبت به ذهن و به آسانی خارج کردن آن‌ها از ذهن بدون قضاوت و توجه عمیق به آن‌ها
پنجم	مراقبه نشسته	بازنگری تکالیف استراحتگاه، تمرین مشاهده ارتباط بین فعالیت و خلق.
ششم	بازنگری کلی مطالب و اجرای پس‌آزمون	مرور اجمالی از مطالب جلسات اجراشده و بیان توضیحاتی درباره مزایای انجام تکالیف، درخواست از همه افراد جهت به‌کارگیری تکنیک‌های یادگرفته‌شده در زندگی روزمره خود، اجرای پس‌آزمون یک هفته پس از اتمام جلسات مداخله

آزمایش یک به مدت شش جلسه درمان شناختی رفتاری و گروه آزمایش دو به مدت شش جلسه درمان ذهن‌آگاهی را دریافت کردند. گروه گواه برنامه عادی روزانه خود را داشت و هیچ‌گونه درمانی دریافت نکرد. یک هفته پس از اتمام درمان، پرسشنامه افسردگی بک (۲۵) در اختیار سه گروه مطالعه‌شده قرار گرفت و به عنوان پس‌آزمون در نظر گرفته شد. برای تحلیل داده‌ها از آمار توصیفی (شامل فراوانی، درصد فراوانی، میانگین و انحراف معیار) و از آمار استنباطی شامل روش آماری تحلیل آماری خی دو، آزمون کراسکال والیس، روش تحلیل کوواریانس (و پیش‌فرض‌های آن شامل آزمون‌های آماري کولموگوروف اسمیرنوف، لون، مدل سازی رگرسیونی، بررسی اثر متقابل گروه و پیش‌آزمون) و آزمون تعقیبی بونفرونی استفاده شد. تحلیل داده‌ها در نرم افزار SPSS نسخه

فرایند انجام پژوهش حاضر به این صورت بود که دانش‌آموزان، مراجعه‌کننده به هسته مشاوره آموزش و پرورش شهرستان ساوجبلاغ بودند که شامل واحد مشاوره و مرکز مشاوره رازی بالغ بر ده مشاور شاغل بود. با مراجعه به پرونده دانش‌آموزان و دعوت از آن‌ها برای شرکت در پژوهش، اهداف پژوهش برای این افراد تشریح شد. از بین افرادی که آمادگی خود را برای شرکت در پژوهش اعلام کردند، براساس خط برش مقیاس افکار خودکشی بک (۲۴) افراد واجد شرایط وارد پژوهش شدند. برای شروع کار ابتدا با استفاده از مصاحبه بالینی نیمه ساختاریافته تمامی گروه نمونه بررسی شد. در ادامه پرسشنامه افسردگی بک (۲۵) برای پاسخ‌گویی در اختیار سه گروه قرار گرفت تا آن‌ها را تکمیل کنند و به عنوان پیش‌آزمون لحاظ شد. سپس گروه

۲۴ انجام شد. سطح معناداری همه آزمون‌ها ۰/۰۵ در نظر گرفته شد.

۳ یافته‌ها

جدول ۳ مشخصات جمعیت‌شناختی شرکت‌کننده‌ها را نشان می‌دهد. در جدول ۳ یافته‌های جمعیت‌شناختی دانش‌آموزان گزارش شده است. بین سه گروه درمان شناختی‌رفتاری، درمان ذهن‌آگاهی و گواه به لحاظ

جدول ۳. مقایسه توزیع متغیرهای جمعیت‌شناختی پژوهش

جنس	درمان شناختی‌رفتاری		درمان ذهن‌آگاهی		گواه		آماره χ^2	مقدار احتمال
	فراوانی	درصد	فراوانی	درصد	فراوانی	درصد		
پسر	۱۴	۷۰/۰	۱۳	۶۵/۰	۱۴	۷۰/۰	۰/۱۵۴	۰/۹۲۶
دختر	۶	۳۰/۰	۷	۳۵/۰	۶	۳۰/۰		
دامنه سنی	درمان شناختی‌رفتاری		درمان ذهن‌آگاهی		گواه		آماره H کراسکال والیس	مقدار احتمال
	فراوانی	درصد	فراوانی	درصد	فراوانی	درصد		
۱۵	۶	۳۰/۰	۴	۲۰/۰	۵	۲۵/۰	۰/۱۸۶	۰/۹۱۱
۱۶	۴	۲۰/۰	۶	۳۰/۰	۵	۲۵/۰		
۱۷	۶	۳۰/۰	۶	۳۰/۰	۸	۴۰/۰		
۱۸	۴	۲۰/۰	۴	۲۰/۰	۲	۱۰/۰		
کل	۲۰	۱۰۰	۲۰	۱۰۰	۲۰	۱۰۰		

در ادامه پیش‌فرض‌های روش تحلیل کوواریانس بررسی شد. مقدار احتمال آماره Z کولموگروف-اسمیرنوف در متغیرهای ارزیابی‌شده در نوبت‌های اجرا و در هر دو گروه پژوهش بزرگ‌تر از ۰/۰۵ به دست آمد؛ بنابراین با اطمینان ۹۵ درصد توزیع داده‌های متغیرهای بررسی‌شده در پژوهش حاضر نرمال بود. آماره لون نیز برای هیچ‌یک از متغیرهای

تحقیق معنادار نبود ($p > ۰/۰۵$)؛ از این رو مفروضه همگنی واریانس‌ها و مفروضه همگنی ماتریس‌های واریانس-کوواریانس برای متغیرهای بررسی‌شده در هر دو مرحله برقرار بود. مفروضه همگنی شیب رگرسیون نیز ارزیابی شد که نتایج حاکی از برقراری مفروضه مذکور بود ($p > ۰/۰۵$).

جدول ۴. شاخص‌های توصیفی متغیر افسردگی در مراحل پیش‌آزمون و پس‌آزمون به تفکیک گروه‌های آزمایش و گواه به همراه نتایج تحلیل کوواریانس

متغیر	گروه	پیش‌آزمون		پس‌آزمون		مقایسه پس‌آزمون	
		میانگین	انحراف معیار	میانگین	انحراف معیار	مقدار F	مقدار احتمال
افسردگی	درمان شناختی	۳۱/۹۰	۳/۶۸	۲۱/۱۵	۵/۱۵	۱۷/۵۴	< ۰/۰۰۱
	درمان ذهن‌آگاهی	۳۲/۷۰	۴/۹۲	۲۰/۷۵	۴/۱۷		
	گواه	۳۱/۷۵	۳/۹۱	۳۰/۹۵	۳/۸۳		

براساس جدول ۴، میانگین نمرات متغیرهای افسردگی در گروه‌های آزمایش درمان شناختی‌رفتاری و درمان ذهن‌آگاهی در پس‌آزمون درمقایسه با پیش‌آزمون افزایش یافت. نتایج تحلیل کوواریانس نشان داد، پس از حذف اثر پیش‌آزمون برای متغیر افسردگی تفاوت معناداری

جدول ۵. نتایج آزمون تعقیبی بونفرونی برای مقایسه زوجی گروه‌ها در اثربخشی مداخلات بر متغیرهای افسردگی

مرحله	گروه یک	گروه دو	تفاوت میانگین‌ها	مقدار p
پس‌آزمون	درمان شناختی‌رفتاری	درمان ذهن‌آگاهی	۰/۷۶۰	۰/۴۸۰
افسردگی	درمان ذهن‌آگاهی	گواه	-۵/۱۰	< ۰/۰۰۱
		گواه	-۵/۸۶	< ۰/۰۰۱

باتوجه به نتایج جدول ۵، درمان شناختی‌رفتاری ($p < ۰/۰۰۱$) و درمان ذهن‌آگاهی ($p < ۰/۰۰۱$) برای گروه‌های آزمایش موجب کاهش افسردگی نوجوانان درمقایسه با گروه گواه شد؛ اما در متغیر افسردگی بین دو درمان شناختی‌رفتاری و درمان ذهن‌آگاهی تفاوت معناداری

۴ بحث

هدف پژوهش حاضر مقایسه اثربخشی درمان شناختی رفتاری و درمان ذهن آگاهی بر نشانه‌های افسردگی در دانش‌آموزان دارای افکار خودکشی بود. نتایج پژوهش حاضر نشان داد، هر دو درمان شناختی رفتاری و درمان ذهن آگاهی بر درمان افسردگی دانش‌آموزان دارای افکار خودکشی اثربخش بودند؛ به‌صورتی که درمان شناختی رفتاری و درمان ذهن آگاهی موجب کاهش افسردگی در گروه‌های آزمایشی درمقایسه با گروه گواه شدند. نتایج حاصل از اثربخشی درمان شناختی رفتاری بر نشانه‌های افسردگی در دانش‌آموزان با نتایج پژوهش‌های محمدپور و همکاران (۱۱) و آقائی و جمالی (۱۲) همسوست. نتایج حاصل از اثربخشی درمان ذهن آگاهی بر نشانه‌های افسردگی در دانش‌آموزان با نتایج حاصل از پژوهش‌های شایگان‌فر (۲۰)، حنا سب‌زاده اصفهانی و همکاران (۲۱) و فکمن و همکاران (۲۲) همسوست.

در تبیین اثربخشی درمان شناختی رفتاری می‌توان گفت، درمان شناختی رفتاری از جمله مداخلات روان‌شناختی است و برپایه این تصور کلی قرار گرفته است که رفتارها و الگوهای فکری منفی متغیر، تأثیر بسزایی بر عواطف شخصی دارند. درمان شناختی رفتاری بر نقش نظام‌های اعتقادی و تفکر در رفتار و احساس تأکید دارد (۳۱). در درمان شناختی رفتاری فرض بر آن است که هیجان‌ها و رفتارهای افراد متأثر از ادراک آنان از رویدادها است. موقعیت به‌خودی خود احساس اشخاص را تعیین نمی‌کند؛ بلکه شیوه بازسازی موقعیت در ذهن فرد است که احساس او را مشخص می‌کند. به این ترتیب نوع احساس افراد به نحوه تعبیر و تفکر آن‌ها درباره موقعیت‌ها ربط دارد. موقعیت به‌خودی خود نمی‌تواند چگونگی احساس افراد را تعیین کند. واکنش‌های هیجانی به‌واسطه ادراک موقعیت اتفاق می‌افتد. شناخت درمانگر به‌ویژه به آن سطحی از تفکر که خودانگیخته است، سطحی‌تر است و آشکارا به چشم می‌آید، بیشتر علاقه‌مند است (۳۲)؛ بنابراین کانون شناخت درمانی، شناخت عقاید تحریف‌شده و تغییر تفکر ناسازگارانه به‌کمک برخی فنون است که شامل فنون رفتاری و عاطفی نیز می‌شود. در جریان این نوع درمان به افکاری که اشخاص از آن بی‌خبر هستند و نظام‌های اعتقادی یا طرحواره‌های شناختی توجه می‌شود. طرحواره‌های شناختی متشکل از طرز فکر افراد در زمینه نیازها و عقاید و مفروضاتشان درباره مردم، رویدادها و محیط هستند؛ به‌طور کلی دو نوع طرحواره شناختی وجود دارد: مثبت (سازگارانه) و منفی (ناسازگارانه). طرحواره‌ای که در وضعیتی سازگارانه است، در وضعیت دیگر می‌تواند ناسازگارانه باشد (۳۳). این رویکرد هیجان‌های منفی را پیامد الگوهای فکری ناکارآمد، غیرمنطقی و ناسازگار و نیز الگوهای پردازش اطلاعات سوءگیرانه و مخرب مانند گوش‌به‌زنگی بیش‌ازحد به نشانه‌های تهدید یا توجه بیش‌ازحد به نشانه‌های منفی (همچنان‌که در افراد افسرده دیده می‌شود) در نظر می‌گیرد. در این رویکرد مشکلات زمانی آغاز می‌شود که سوءگیری‌های سیستماتیک در پردازش اطلاعات در سطح خودکار منجر به پاسخ‌های رفتاری شوند و به‌نوبه خود ادراک و باورهای فرد و الگوهای تفکر ناسازگارانه را در چرخه‌ای معیوب

در جمع‌بندی کلی می‌توان گفت، برخی از انواع درمان‌ها نظیر درمان شناختی رفتاری به بیمار تکنیک‌های عملی را برای چگونگی تجدیدنظر در افکار منفی و به‌کارگیری مهارت‌های رفتاری برای مبارزه با افسردگی یاد می‌دهند. همچنین، روش‌های درمان افسردگی می‌توانند به بیمار کمک کنند به ریشه افسردگی خود برسد و بفهمد که چرا چنین احساسی دارد، چه چیزی باعث افسردگی‌اش شده است و برای سالم‌ماندن چه باید بکند. درمان شناختی رفتاری نظریات رفتاری و نظریات شناختی را ادغام می‌کند تا بیمار به این نتیجه برسد که ادراک وی از یک موقعیتی بیشتر از واقعیت، واکنش فرد را به آن تعیین می‌کند. زمانی که فرد ناراحت یا ناامید باشد، ممکن است دیدگاه او واقع‌گرایانه نباشد. تغییر نحوه تفکر و نگاه مراجعان به دنیا می‌تواند پاسخ آن‌ها را به شرایط تغییر دهد.

در تبیین اثربخشی درمان ذهن آگاهی باید گفت، ذهن آگاهی را می‌توان به توجه و آمادگی ذهنی تعبیر کرد که فرد را قادر به درک و پردازش رویدادهایی می‌کند که در پیرامونش اتفاق می‌افتد تا بتواند تصمیم‌های عاقلانه‌ای بگیرد؛ همچنین بهترین واکنش را در برابر شرایط دشوار زندگی از خود نشان دهد (۱۵). به همین علت، مداخلات ذهن آگاهی به‌عنوان مداخلاتی شناخته می‌شوند که ضمن تمرکز بر حلقه‌های حسی، به‌خوبی می‌توانند عواطف و هیجان‌ها را به‌صورت عمیق مدنظر قرار دهند و رابطه بین شناخت-عاطفه را تبیین کنند. برخی از این مطالعات نشان داده است، مداخلات ذهن آگاهی نه‌تنها موجب بهبود قابلیت‌های هیجانی می‌شوند، بلکه به‌صورت مستقیم و غیرمستقیم از طریق خودنظم‌بخشی هیجانی، بهبود عواطف (مثبت و منفی) افراد را به‌دنبال دارند (۱۹). در تمرین مراقبه، تجربیات ذهنی و اطلاعات حسی به‌صورت فراشناختی بدون ارزیابی یا تفسیر مقایسه می‌شود و ظاهراً پرورش این حالت دارای تأثیرات نظارتی مثبت بر احساسات است (۱۶). به افرادی که توجه آگاهی را دریافت می‌کنند، چنین رهنمود داده می‌شود که درمقابل مقاومت یا اجتناب با تجربه ذهن آگاهانه و با پذیرش عمل کنند. نظریه پردازان بیان می‌کنند که رشد حالت غیرارزیابانه توجه آگاهی ممکن است انعطاف‌پذیری شناختی را افزایش دهد و در نتیجه، فرایندهای شناختی و هیجانی را بهبود بخشد (۱۷). نتایج مطالعات تجربی نیز بیانگر آن است که ذهن آگاهی بر کارکردهای مربوط به توجه انتخابی و پایدار تأثیر مثبت به‌جا می‌گذارد (۱۸). از نظر شایگان‌فر، ذهن آگاهی، پذیرش تجربه را بدون قضاوت و نبود تلاش برای سرکوبی تجربه منعکس می‌کند. این امر می‌تواند باعث کاهش رفتار واکنشی افراد در مواقعی که با خودکشی روبه‌رو می‌شوند، شود و به آن‌ها اجازه دهد افکار خودکشی را متوقف کنند. درواقع می‌توان گفت، چون ذهن آگاهی و آموزش آن باعث تعدیل احساسات بدون قضاوت و افزایش آگاهی درباره احساسات روانی و جسمانی می‌شود و به واضح دیدن و پذیرش هیجان‌ها و پدیده‌های فیزیکی همان‌طور که اتفاق می‌افتد کمک می‌کند، می‌تواند در تعدیل نمرات افکار خودکشی دانش‌آموزان با اختلال افسردگی اساسی تأثیر داشته باشد؛ زیرا از جنبه‌های مهم درمان‌های مبتنی بر ذهن آگاهی این است که افراد یاد می‌گیرند با هیجان‌ها و افکار منفی مقابله کنند و حوادث ذهنی

را به صورت مثبت تجربه کنند (۲۰). در جمع بندی کلی می توان گفت، در رویکرد ذهن آگاهی به افراد کمک می شود تا به جای ماندن در افکار منفی، علت یک مشکل یا پریشانی، بر راه های حل آن تمرکز کنند؛ همچنین در جریان مداخلات ذهن آگاهی به جای اینکه فرد با افکار و تحریف های شناختی خود مواجه شود و آن ها را به چالش بکشد، از ابتدا ظرفیت پذیرش چنین افکار و احساساتی را پیدا می کند؛ بدین ترتیب دانش آموزان را از افکار خودکشی و افسردگی می رها کند.

۵ نتیجه گیری

براساس یافته های پژوهش حاضر، هم درمان شناختی رفتاری که افکار و هیجان های بیماران را هدف درمان قرار می دهد و هم درمان ذهن آگاهی که بر پذیرش لحظه به لحظه رنج و ناراحتی به جای اجتناب از آن ها تأکید دارد (اجتنابی که به نظر می رسد به شکل رفتارهای مخربی چون خودکشی ظاهر می شود)، در درمان نشانه های افسردگی دانش آموزان دارای افکار خودکشی اثربخش هستند. همچنین در پژوهش حاضر بین دو روش درمان شناختی رفتاری و درمان ذهن آگاهی در کاهش نشانه های افسردگی تفاوت معناداری مشاهده نشد.

۶ تشکر و قدردانی

از تمامی دانش آموزان شرکت کننده در پژوهش حاضر و همچنین مسئولان محترم آموزش و پرورش و دانشگاه تشکر و قدردانی می شود.

۷ بیانیه ها

تأییدیه اخلاقی و رضایت نامه از شرکت کنندگان

این مقاله برگرفته از رساله دکتری دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکز، مصوب پروپوزال در شورای تحصیلات تکمیلی دانشگاه است.

رضایت برای انتشار

داده های جمع آوری شده در پژوهش حاضر تنها به شکل خام در اختیار محقق است تا مراکز مربوط رسمی (مثل دانشگاه) بتوانند برای صحت سنجی در صورت لزوم آن ها را بررسی کنند.

در دسترس بودن داده ها و مواد

داده های پشتیبان نتایج گزارش شده در مقاله که در طول مطالعه تحلیل شدند، به صورت فایل ورودی داده در نزد نویسنده مسئول حفظ خواهد شد.

تزامن منافع

نویسندگان اعلام می کنند که هیچ گونه تضاد منافی ندارند.

منابع مالی

اعتبار مالی برای انجام این پژوهش از منابع شخصی تأمین شده است.

مشارکت نویسندگان

همه نویسندگان سهم یکسانی در تهیه پیش نویس مقاله، بازبینی و اصلاح مقاله حاضر بر عهده داشتند.

References

- Aftab R, Bermas H, Abolmaali Alhoseyni K. Prediction of suicidal thoughts based on the five - factor personality traits with the mediatory of defense mechanisms. Journal of Clinical Psychology. 2019;11(3):11-24. [Persian] <https://dx.doi.org/10.22075/jcp.2019.18792.1737>
- Lenz B, Röther M, Bouna-Pyrrou P, Mühle C, Tektas OY, Kornhuber J. The androgen model of suicide completion. Prog Neurobiol. 2019;172:84-103. <https://doi.org/10.1016/j.pneurobio.2018.06.003>
- Tondo L, Baldessarini RJ. Suicide in psychiatric disorders: rates, risk factors, and therapeutics. In: Vazquez GH, Zarate CA, Brietzke EM, editors. Ketamine for treatment-resistant depression. Academic Press; 2021. pp: 85-115. <https://doi.org/10.1016/B978-0-12-821033-8.00004-6>
- American Psychiatric Association. Diagnostic and statistical manual of mental disorders: DSM-5. 5th ed. Washington, D.C: American Psychiatric Association; 2013.
- Park C, Rosenblat JD, Lee Y, Pan Z, Cao B, Iacobucci M, et al. The neural systems of emotion regulation and abnormalities in major depressive disorder. Behav Brain Res. 2019;367:181-8. <https://doi.org/10.1016/j.bbr.2019.04.002>
- Yovel I, Mor N, Shakarov H. Examination of the core cognitive components of cognitive behavioral therapy and acceptance and commitment therapy: an analogue investigation. Behavior Therapy. 2014;45(4):482-94. <https://doi.org/10.1016/j.beth.2014.02.007>
- Cristea IA, Karyotaki E, Hollon SD, Cuijpers P, Gentili C. Biological markers evaluated in randomized trials of psychological treatments for depression: a systematic review and meta-analysis. Neurosci Biobehav Rev. 2019;101:32-44. <https://doi.org/10.1016/j.neubiorev.2019.03.022>
- Akechi T, Mantani A, Kurata K, Hirota S, Shimodera S, Yamada M, et al. Predicting relapse in major depression after successful initial pharmacological treatment. J Affect Disord. 2019;250:108-13. <https://doi.org/10.1016/j.jad.2019.03.004>
- Ali ZA, Nuss S, El-Mallakh RS. Antidepressant discontinuation in treatment resistant depression. Contemp Clin Trials Commun. 2019 ;15:100383. <https://dx.doi.org/10.1016/j.conctc.2019.100383>
- Hollon SD, Cohen ZD, Singla DR, Andrews PW. Recent developments in the treatment of depression. Behavior Therapy. 2019;50(2):257-69. <https://doi.org/10.1016/j.beth.2019.01.002>
- Mohammadpour S, Ahmadi Sabzevari F, Nazari H. Comparison of the efficacy of pharmacotherapy with mindfulness-based cognitive therapy in the reduction of symptoms severity in major depressive disorder. Journal of Research in Behavioural Sciences. 2015;13(4):617-24. [Persian]

12. Aghaei E, Jamali S. Meta-analysis comparison of the effect of medicinal treatments and psychological interventions on the level of depression symptoms. *Counseling Culture and Psychotherapy*. 2012;3(10):1–31. [Persian] <https://dx.doi.org/10.22054/qccpc.2012.6068>
13. Mohammadalizadeh Namini A, Esmaeilzadeh Akhoundi M. Comparing the components of mindfulness and emotional health in people with major depression, generalized anxiety disorder and normal individuals. *Shenakht Journal of Psychology & Psychiatry*. 2016;3(4):12–26. [Persian] <http://shenakht.muk.ac.ir/article-1-245-en.pdf>
14. Gardhouse K, Segal Z. Mindfulness. In: Wright JD. *International encyclopedia of the social & behavioral sciences*. 2nd ed. Oxford: Elsevier; 2015. pp: 549–53. <https://doi.org/10.1016/B978-0-08-097086-8.14148-0>
15. Wilson JM, Weiss A, Shook NJ. Mindfulness, self-compassion, and savoring: Factors that explain the relation between perceived social support and well-being. *Personality and Individual Differences*. 2020;152:109568. <https://doi.org/10.1016/j.paid.2019.109568>
16. Jankowski T, Holas P. Metacognitive model of mindfulness. *Conscious Cogn*. 2014;28:64–80. <https://doi.org/10.1016/j.concog.2014.06.005>
17. Morgan LPK, Danitz SB, Roemer L, Orsillo SM. Mindfulness approaches to psychological disorders. In: Friedman HS. *encyclopedia of mental health*. 2nd ed. Oxford: Academic Press; 2016. pp: 148–55. <https://doi.org/10.1016/B978-0-12-397045-9.00264-0>
18. Wimmer L, Bellingrath S, von Stockhausen L. Mindfulness training for improving attention regulation in university students: Is it effective? And do yoga and homework matter? *Front Psychol*. 2020;11:719. <https://dx.doi.org/10.3389/fpsyg.2020.00719>
19. Jalali D, Aghaei A, Talebi H, Mazaheri M. Comparing the effectiveness of nated Mindfulness Based Cognitive Training (MBCT) and cognitive – behavioral training on dysfunctional attitudes and job affects in employees. *Research in Cognitive and Behavioral Sciences*. 2015;5(1):1–20. [Persian] https://cbs.ui.ac.ir/article_17354_1650e89270be194103e9baf50cb0bb0f.pdf
20. Shayganfar N. The effectiveness of mindfulness-based cognitive therapy on suicidal thoughts of female students with major depression disorder. *Rooyesh-e- Ravanshenasi Journal*. 2020;9(7):25–34. [Persian] <http://frooyesh.ir/article-1-1929-en.pdf>
21. Hanassabzadeh M, Yazdandoost R, Asghatnezhad-Farid AA, Gharaee B. Group Mindfulness Based Cognitive Therapy (MBCT) protocol on suicidal depressed patients: a qualitative assessment. *International Journal of Behavioral Sciences*. 2011;5(1):33–8. [Persian] http://www.behavsci.ir/article_67714_7d43b2e04b216ab460535f394d27d6d6.pdf
22. Forkmann T, Wichers M, Geschwind N, Peeters F, van Os J, Mainz V, et al. Effects of mindfulness-based cognitive therapy on self-reported suicidal ideation: results from a randomised controlled trial in patients with residual depressive symptoms. *Compr Psychiatry*. 2014;55(8):1883–90. <https://doi.org/10.1016/j.comppsy.2014.08.043>
23. Morgan BL, Voorhis CRWV. Understanding power and rules of thumb for determining sample sizes. *Tutorials in Quantitative Methods for Psychology*. 2007;3(2):43–50.
24. Beck AT, Kovacs M, Weissman A. Assessment of suicidal intention: the Scale for Suicide Ideation. *J Consult Clin Psychol*. 1979;47(2):343–52. <https://doi.org/10.1037//0022-006x.47.2.343>
25. Beck AT, Ward CH, Mendelson M, Mock J, Erbaugh J. An inventory for measuring depression. *Arch Gen Psychiatry*. 1961;4:561–71. <https://doi.org/10.1001/archpsyc.1961.01710120031004>
26. Hamidi R, Fekrizadeh Z, Azadbakht M, Garmaroudi G, Taheri Tanjani P, Fathizadeh S, et al. Validity and reliability Beck Depression Inventory-II among the Iranian elderly population. *Journal of Sabzevar University of Medical Sciences*. 2015;22(1):189–98. [Persian] http://jsums.medsab.ac.ir/article_550_c326338d69b115a13f8996b01613b38f.pdf
27. Beck AT, Steer RA, Ranieri WF. Scale for suicide ideation: psychometric properties of a self-report version. *J Clin Psychol*. 1988;44(4):499–505. [https://doi.org/10.1002/1097-4679\(198807\)44:4%3C499::aid-jclp2270440404%3E3.0.co;2-6](https://doi.org/10.1002/1097-4679(198807)44:4%3C499::aid-jclp2270440404%3E3.0.co;2-6)
28. Esfahani M, Hashemi Y, Alavi K. Psychometric assessment of beck scale for suicidal ideation (BSSI) in general population in Tehran. *Med J Islam Repub Iran*. 2015;29:268.
29. Leahy RL. *Cognitive therapy techniques: a practitioner's guide*. 2nd ed. New York: The Guilford Press; 2017.
30. Burdick D. *Mindfulness skills for kids & teens: a workbook for clinicians & clients with 154 tools, techniques, activities & worksheets*. US: PESI Publishing & Media; 2014.
31. Hagen R, Hjemdal O. Cognitive behavior therapy. In: Ramachandran VS. *Encyclopedia of human behavior*. 2nd ed. San Diego: Academic Press; 2012. pp: 525–30. <https://doi.org/10.1016/B978-0-12-375000-6.00093-8>
32. Beck JS, Beck AT. *Cognitive behavior therapy: basics and beyond*. 2nd ed. New York: Guilford Press; 2020.
33. Clark DA, Beck AT. *Cognitive therapy of anxiety disorders: science and practice*. New York: Guilford Press; 2011.